

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/131/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011103
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3118011103.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Jozefa Janíka na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. septembra 2022 prejednal odvolanie obžalovaného I. Y., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom D. H. XXX, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/54/2018 zo dňa 03.09.2021 a takto jednomyseľne

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. je obžalovaný I. Y.

vinný, že

hoci je ako otec Y. Y., narodenej XX.XX.XXXX, ktorá bola študentkou Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Trenčíne a Z. Y., narodeného XX.XX.XXXX, povinný v zmysle § 62 a následne Zákona o rodine a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 26C/4/2010 zo dňa 16.04.2010, právoplatného dňa 27.04.2010 a vykonateľného toho istého dňa, povinný prispievať na výživu svojich detí sumou 100,- Eur na každého z nich mesačne vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. Y., bytom U., L. T. XXXX/X, si túto svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom na mal. Z. Y. za obdobie od 01.01.2018 až doposiaľ (september 2021) vo výške 2.803,97 Eur a na Y. Y. za obdobie od 01.01.2018 do 31.08.2019 vo výške 303,97 Eur, pričom v predmetnom období bol poberateľom nemocenskej dávky v celkovej výške 6.454,10 Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák.

Za to sa
odsudzuje

podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností:

- k rukám matky J. Y., bytom U., L. T. XXXX/X, zameškané výživné vo výške 2.803,97 Eur, a
- k rukám dcéry Y. Y., bytom U., L. NB., zameškané výživné vo výške 303,97 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný I. Y. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, že hoci je ako otec Y. Y., narodennej XX.XX.XXXX, ktorá bola študentkou Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Trenčíne a Z. Y., narodeného XX.XX.XXXX, povinný v zmysle § 62 a následne Zákona o rodine a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín spisová značka 26C/4/2010 zo dňa 16.04.2010, právoplatného dňa 27.04.2010 a vykonateľného toho istého dňa, povinný prispievať na výživu svojich detí sumou 100,- Eur na každého z nich mesačne vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. Y., bytom U., L. T. XXXX/X, si túto svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplnil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín spisová značka 3T/99/2017 zo dňa 25.07.2017, právoplatným dňa 16.12.2017, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom na mal. Z. Y. za obdobie od 01.01.2018 až doposiaľ (september 2021) vo výške 2.803,97 Eur a na Y. Y. za obdobie od 01.01.2018 do 31.08.2019 vo výške 303,97 Eur, pričom v predmetnom období bol poberateľom nemocenskej dávky v celkovej výške 6.454,10 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný napadol odvolaním. Svoje odvolanie následne obžalovaný už bližšie neodôvodnil.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd doplnil dokazovanie o výsluch obžalovaného a poškodenej J. Y. a oboznámenie listinných dôkazov a pripojeného spisu.

Obžalovaný vypovedal, že do dnešného dňa celé dlžné výživné nezaplatil, pričom mzdová účtovníčka jeho zamestnávateľa má do pondelka dovolenku. Na výživné platil od januára 2022 prostredníctvom zamestnávateľa, nevie však v akej celkovej sume.

Poškodená J. Y. vypovedala, že odvolaciemu súdu zasielala prehľad platieb na výživné, ktoré obžalovaný poukázal prostredníctvom súdneho exekútora (prítom poukázala na prílohu svojej odpovede, ktorá sa nachádza na č.l. 144, ktorá bola tiež oboznámená).

Okrem toho boli na verejnom zasadnutí oboznámené:

- lustrácie na obžalovaného na č.l. 127-133
- odpoveď exekútorky zo dňa 27.07.2022
- odpovede poškodených z dní 24.08.2022, 01.09.2022 a 06.09.2022
- podstatný obsah spisu OS Trenčín sp. zn. 3T/99/2017

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní následne v rámci konečného návrhu:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté,
- poškodená J. Y. uviedla, že za celú dobu obžalovaný dobrovoľne určené výživné neplatil,
- obžalovaný uviedol, že dlžné výživné je schopný splatiť do roka až roka a pol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že na podklade odvolania obžalovaného je potrebné zmeniť napadnutý rozsudok čo do skutkovej vety a jej právnej kvalifikácie a v konečnom dôsledku aj čo do výroku o treste, a to všetko v prospech obžalovaného. Odvolací súd dospel k záveru, že nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, resp. doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K výroku o vine ***

Ku skutkovým zisteniam súdu prvého stupňa je potrebné uviesť, že tieto vyplynuli najmä z výsluchu obžalovaného i poškodenej J. Y.. Podstatné bolo najmä to, že neplnenie vyživovacej povinnosti v súdom určenom rozsahu priznal aj obžalovaný, ktorý konkrétne uviedol, že okrem toho, čo mu bolo strhané súdnou exekútkou, iným spôsobom neprispieval na výživné na svoje deti Y. a Z.. Aj pred odvolacím súdom priznal, že do konania verejného zasadnutia celé dlžné výživné nezaplatil.

Podrobným preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne upravil skutkovú vetu v napadnutom rozsudku oproti podanej obžalobe, keď obdobie neplatenia výživného a dlh na tomto výživnom ustálil práve ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku, teda správne konštatoval, že obžalovanému vznikol dlh na nezaplatenom výživnom na mal. Z. Y. za obdobie od 01.01.2018 až doposiaľ (september 2021) vo výške 2.803,97 Eur a na Y. Y. za obdobie od 01.01.2018 do 31.08.2019 vo výške 303,97 Eur. V tomto smere odvolací súd na tomto mieste len odkazuje na správne úvahy súdu prvého stupňa, urobené v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.) a týkajúce sa jednoznačného preukázania spáchania skutku obžalovaným tak, ako je to uvedené v prípade tejto časti skutkovej vety.

Odvolací súd navyše poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 102/2010 zo dňa 06.12.2010 (Zbierka stanovísk NS a súdov SR 2/2011), v zmysle ktorého ak obžalovaný pokračuje v zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti v zmysle § 207 Tr. zák. aj po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a odvolacie konanie prebieha len na základe odvolania podaného výlučne v jeho prospech, nemôže odvolací súd aplikovať ustanovenie § 122 ods. 13 veta druhá Tr. zák. Došlo by tým k porušeniu zákazu reformatio in peius, ako zásady spravodlivého procesu vyjadrenej v § 322 ods. 3 vete druhej Tr. por., v zmysle ktorej sa zmena k horšiemu môže prejaviť najmä v skutkových zisteniach, napr. vo väčšom rozsahu spáchanej trestnej činnosti, v použitej právnej kvalifikácii, v druhu a výmere trestu, v druhu a forme ochranného opatrenia.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť skutkovej vety uvedenej v napadnutom rozsudku („...napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín spisová značka 3T/99/2017 zo dňa 25.07.2017, právoplatným dňa 16.12.2017, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona...“), ktorá sa týkala skoršieho odsúdenia obžalovaného, odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 128 ods. 6 Tr. zák. odsúdeným sa na účely tohto zákona rozumie páchatel', ktorý bol právoplatným rozsudkom uznaný za vinného. To neplatí, ak je odsúdenie zahladené.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že ak je podľa ustanovení Trestného zákona pri rozhodovaní potrebné posúdiť, či pri predchádzajúcom odsúdení obžalovaného nastali účinky zahľadania, posudzuje tieto účinky odvolací súd podľa stavu v čase svojho rozhodovania, a to napriek tomu, že podstatou odvolacieho konania je prieskum zákonnosti a odôvodnenosti rozsudku súdu prvého stupňa (R 11/2013).

Odvolací súd na základe doplneného dokazovania na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že v prípade odsúdenia obžalovaného Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/99/2017 (trestným rozkazom právoplatným dňa 16.12.2017 na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky) sa na obžalovaného už hľadí, ako keby nebol odsúdený, pretože súd do dvoch rokov od

uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. bez toho, že by obžalovaný mal na tom vinu (§ 50 ods. 6 Tr. zák.).

Preto odvolací súd vypustil zo skutkovej vety upravenej súdom prvého stupňa poukaz na skoršie odsúdenie obžalovaného a týmto rozsudkom uznal obžalovaného vinným (len) z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., pretože bolo preukázané bez najmenších pochybností, že sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

*** K výroku o treste ***

Vzhľadom k vyššie uvedenému musel odvolací súd pristúpiť aj k zmene výroku o treste. Keďže skoršie odsúdenie obžalovaného, ako bolo uvedené vyššie, je už zahladené, odvolací súd dospel k záveru, že už neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože nejde o trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia tak, ako to predpokladá toto ustanovenie, ak síce chronologicky bol trestný čin inak spáchaný v tejto skúšobnej dobe, avšak v dobe rozhodovania o tomto trestnom čine je predchádzajúce odsúdenie už zahladené, resp. sa na obžalovaného hľadí pre tento (skorší) trestný čin akoby nebol odsúdený.

Všetky vyššie uvedené zistenia, najmä na odvolacím súdom použitú miernejšiu právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, s prihliadnutím na zahladenie všetkých predchádzajúcich odsúdení a pri neexistencii žiadnych poľahčujúcich či priťažujúcich okolností, viedli odvolací súd potom k záveru, že na splnenie účelu trestu bude u obžalovaného postačovať uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov (pri základnej trestnej sadzbe až na 3 roky v zmysle § 207 ods. 2 Tr. zák.) s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov a s uložením povinnosti spočívajúcej v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností k rukám matky J. Y. zameškané výživné vo výške 2.803,97 Eur a k rukám dcéry Y. Y. zameškané výživné vo výške 303,97 Eur, keďže všetky úhrady obžalovaného na výživné boli realizované len cestou súdnej exekútoriky.

Takto uložený trest zodpovedá všetkým zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.) a odvolací súd ho považuje za primeraný a spravodlivý, s prihliadnutím aj k tomu, že podmienený trest odňatia slobody je vždy miernejší ako trest nepodmienený.

***

Odvolací súd z týchto dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a následne sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o vine obžalovaného na miernejšom skutkovom i právnom základe (pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák.) a uložil mu aj miernejší trest.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.